

کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تابآوری The quality of friendship, friendship reciprocity and resilience

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۶/۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۵/۱۷

Hejazi, E. PhD[✉], Solimani, H. MScالله حجازی[✉]، حمیده سلیمانی^۱**Abstract:**

Introduction: Resilience is a human ability to adapt in face of hardship and tragedy events. Individuals have different levels of resilience, which can be increased or decreased by different factors. Friendship can be considered as one of these factors. The aim of the present study is to determine the relation of friendship quality and friendship reciprocity with resilience.

Method: The sample included 250 students (120 boys and 130 girls) of third-year students in high school selected by random cluster sampling from four areas of the city of Shiraz. They were assessed by three questionnaires: friendship quality, friendship reciprocity (Hejazi and Zahrevan, 1380) and resilience (Conner-Davidson, 2003).

Results: The results showed a positive and significant relation between friendship quality, friendship reciprocity and resilience. Based on the results of stepwise regression analysis, self-disclosure, loyalty and confidence, proximity and friendship reciprocity are able to predict resilience changes. In relation with components of friendship quality, intimacy & self-disclosure and friendship reciprocity, girls have significant superiority to boys. Also the results showed girls are more resilient than boys.

Conclusion: Friendship quality and friendship reciprocity can predict resilience. Therefore, encouraging adolescents to make reciprocal friendships can lead them to be more resilient. Also components of friendship quality, friendship reciprocity and resilience are different between two genders.

Keywords: Friendship quality, Friendship reciprocity, Resilience, Gender

چکیده:

مقدمه: تابآوری توافقی انسان در مقابل با رویدادهای ناگوار و آسیب‌زاست. اما همه افراد به یکسان تابآور نیستند و تابآوری می‌تواند تحت تأثیر عوامل مختلف کاهش و یا افزایش یابد. یکی از این عوامل دوستی است. هدف از پژوهش حاضر، تعیین رابطه کیفیت دوستی، تقابل دوستی با تابآوری است.

روش: ۲۵۰ نفر از دانشآموزان (۱۲۰ پسر و ۱۳۰ دختر) سال سوم دبیرستان بروش نمونه‌گیری خوشای تصادفی از نواحی چهارگانه شهر شیراز انتخاب شدند. برای بررسی متغیرهای پژوهش از سه پرسشنامه کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تابآوری استفاده شده است.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تابآوری روابطی مثبت و معنادار وجود دارد. براساس نتایج تحلیل رگرسیون گام‌به‌گام مؤلفه‌های صمیمیت و افسای خود، تقابل دوستی، وفاداری و اعتماد و مجاورت قادر به پیش‌بینی تغییرات تابآوری هستند. در ارتباط با مؤلفه‌های کیفیت دوستی، دختران به صورت معناداری در صمیمیت و افسای خود و تقابل دوستی بر پسران برتری دارند. همچنین نتایج نشان داد که دختران در استفاده از تابآوری بر پسران پیشی می‌گیرند.

نتیجه‌گیری: کیفیت دوستی و تقابل دوستی توان پیش‌بینی تابآوری را دارند. بنابراین تشویق نوجوانان به برقراری چنین دوستی‌هایی می‌تواند به ارتقاء تابآوری آنان یاری دهد. همچنین باید توجه داشت که در مؤلفه‌های کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تابآوری میان دو جنس تفاوت وجود دارد.

کلیدواژه‌ها : کیفیت دوستی، تقابل دوستی، تابآوری، جنسیت.

[✉] **Corresponding Author:** Department of educational Psychology and Counseling, Faculty of Psychology and educational sciences, University of Tehran, Tehran, Iran.
 Email: ehejazi@ut.ac.ir

گروه روانشناسی تربیتی و مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۱- گروه آموزش کودکان استثنایی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

دارد و شامل ابعادی مانند؛ اشتراک عالیق، امیدها و ترس‌ها، تأمین عواطف، حمایت و ایمنی هیجانی است.

یکی از مهم‌ترین نظریه‌ها در مورد مفهوم دوستی را سلمن [۱۷] ارائه کرده است. سلمن دوستی را فرایندی تحولی توصیف می‌کند و معتقد است که همراه با سن دوستی‌های مبتنی بر بازی جای خود را به دوستی‌های تقابلی با ویژگی تعهد و صمیمیت می‌دهد. به عبارت دیگر همراه با افزایش سن کیفیت دوستی تغییر می‌کند. آنچه مورد تأکید سلمن در تمام مراحل تحول دوستی است، کارکرد حمایتی آن است.

در همین رابطه، یافته‌های وینستند و همکاران [۱۸] نشان می‌دهد، هنگامی که افراد (بزرگسالان) در موقعیت استرس‌زا در کنار دوستان همجنّس خود فرار دارند، در مقایسه با زمانی که در کنار یک فرد غریب‌هیه هستند، میزان افسردگی و خصوصات آنان به صورت معناداری کاهش می‌یابد. براساس یافته‌ها، افرادی که حمایت بیشتری را در موقعیت استرس‌زا از طریق تعامل با یک دوست دریافت می‌کنند، افسردگی کمتری را تجربه کرده و عملکرد بهتری خواهند داشت. در حقیقت همان‌طور که فرانکل [۱۹] معتقد است، صمیمیت به همراه دریافت حمایت عاطفی منجر به فراموشی موقعیت تنشی‌زا می‌شود. بنابراین عملکرد حمایتی گفتگوی صمیمانه در دوستی‌های دوران نوجوانی نقش مهم‌تری در سلامت روانی و سازگاری اجتماعی دارد تا همکاری و کمک در انجام تکالیف [۲۰]. براساس این یافته‌ها می‌توان گفت که حمایت اجتماعی دوستان می‌تواند فرد را در سازگاری بیشتر یاری داده و محرک بسیاری از رفتارهای انطباقی در وی باشد. در اینجا این سؤال مطرح می‌شود که آیا کیفیت دوستی رابطه‌ای با تاب‌آوری دارد؟

دال، جتو و گرین [۲۱] در پژوهشی رابطه گروه همسالان و تاب‌آوری را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان می‌دهد که بین گروه دوستان و تاب‌آوری رابطه‌ای مثبت وجود دارد. در همین رابطه میلیس و دامیک [۲۲] معتقدند که کیفیت روابط با دیگر افراد تأثیر زیادی بر تاب‌آوری هیجانی دربرابر بحران‌های فیزیکی و هیجانی دارد. به طور کلی، کیفیت حمایت‌های دوستان می‌تواند باعث اعطاف‌پذیری و تاب‌آوری در موقعیت‌های استرس‌زا باشد. از طرفی توانایی ایجاد و حفظ دوستی‌های بادوام و توأم با محبت نیز از عوامل مهم در ایجاد سلامتی هیجانی و افزایش تاب‌آوری است.

مطالعات متعددی [۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹] نشان داده است که دوستی و حمایت اجتماعی حاصل از آن باعث سلامتی جسمانی، روانی-اجتماعی و هیجانی می‌شود. در همین راستا گلاور و پاری [۳۱] معتقدند که دوستی موجب روابط اجتماعی می‌شود و این روابط بدنوبه خود باعث تسهیل حمایت‌های هیجانی و دسترسی به منابع و اطلاعات می‌شود.

کاتلر، لاغرکا و پرنیستین [۳۲] به مطالعه کیفیت دوستی و عملکردهای عاطفی-اجتماعی در میان نوجوانانی که دارای

مقدمه

از دهه (۱۹۶۰) روان‌شناسان و روان‌پزشکان علاقمند به سبب‌شناسی آسیب‌های روانی؛ به مطالعه طولی کودکانی پرداختند که پیش‌بینی می‌شد به دلیل عوامل بیولوژیک خاص (برای مثال داشتن یک والد اسکیزوفرنیک)، آسیب‌های قبل از تولد (برای مثال تولد زودرس) و یا عوامل محیطی (فقیر) در خطر آسیب روانی باشند. مشاهده عملکرد طبیعی برخی از این کودکان منجر به ارائه مفهومی بهنام تاب‌آوری (Resilience) شد: داشتن عملکرد مناسب در یک بافت خطرا [۱].

گارمزی و ماستن [۲] تاب‌آوری را یک فرآیند، توانایی یا پیامد سازگاری موفقیت‌آمیز با شرایط تهدیدکننده تعریف نموده‌اند. به بیان دیگر تاب‌آوری، سازگاری مثبت در واکنش به شرایط ناگوار است. کانر و دیویدسون [۳] معتقدند، تاب‌آوری توانایی تاب‌آوری برقراری تعادل زیستی-روانی در شرایط خطرناک است. تاب‌آوری همچنین بازگشت به تعادل اولیه یا رسیدن به تعادل سطح بالاتر (در شرایط تهدیدکننده) است و از این رو سازگاری موفق در زندگی را فراهم می‌کند [۴]. درواقع تاب‌آوری شرکت فعال و سازنده فرد در در محیط خود نیز محسوب می‌شود. علاوه بر این تاب‌آوری نوعی ترمیم خود با پیامدهای مثبت هیجانی، عاطفی و شناختی است [۵، ۶، ۷، ۸]. کامپفر [۴] به این نکته نیز اشاره می‌کند که سازگاری مثبت با زندگی می‌تواند به عنوان پیامد تاب‌آوری در نظر گرفته شود و هم به عنوان پیشایند، موجب سطح بالاتری از تاب‌آوری شود. وی این مسئله را ناشی از پیچیدگی تعریف تاب‌آوری و نگاه فرآیندی به آن می‌داند.

از نظر فریبورگ و همکاران [۹] افراد تاب‌آور اعطاف‌پذیری بیشتری در مقابل شرایط آسیب‌زا دارند و خود را در برابر این شرایط حفاظت می‌کنند. اکثر محققان بر این اعتقادند که عوامل متعددی از جمله ویژگی‌های درونی/ روانی-اجتماعی، حمایت اعضای خانواده و دوستان و حمایت دیگر سیستم‌های اجتماعی در ایجاد و ارتقا میزان تاب‌آوری نقش دارد.

یکی از این عوامل که بسیار مورد توجه قرار گرفته است، گروه‌های دوستی و روابط با همسالان است [۱۰، ۱۱، ۱۲]. همسالان و دوستان از مهم‌ترین منابع جامعه‌پذیری کودکان و نوجوانان به شمار می‌آیند و تعامل با آنان نقش محوری و مهمی در شناخت اجتماعی ایفا می‌کند. کودکان و نوجوانان برای مقابله با چالش‌های روبرو در دنیای اجتماعی خود باید مهارت‌های اساسی شناختی و اجتماعی نظیر همکاری، مشارکت و حل مشکلات، به ویژه مشکلات میان فردی را بیاموزند [۱۳]. به همین سبب، روابط با همسالان و دوستان مشوق‌های مهتمی برای یادگیری فراهم می‌کنند که به نوبه خود تحول دوستی را تسهیل می‌کنند [۱۴]. ایوازکی و مانل [۱۵] دوستی را رابطه‌ای معنادار و پیوندی شخصی بین دو نفر که شامل؛ اشتراک سرگرمی‌های معمولی، فواید دوچانبه، درک و برابری می‌باشد تعریف می‌کنند. همچنین رویین [۱۶] در تعریف دوستی می‌گوید: دوستی ماهیتی چندگانه

پسر و ۱۳۰ دختر) پایه سوم دبیرستان از نواحی چهارگانه دبیرستان‌های دولتی شهر شیراز به صورت نمونه‌گیری خوش‌های تصادفی انتخاب شدند. همچنین میانگین سنی گروه نمونه $\pm ۰/۵$ ± ۱۶/۵ سال بود.

- برای اندازه‌گیری کیفیت دوستی از پرسشنامه حجازی و ظهره وند [۴۰] که برای سنجش کیفیت دوستی طراحی شده است، استفاده گردید. این پرسشنامه دارای ۱۴ گویه پنج گزینه‌ای است (هرگز، بندت، بعضی اوقات، اکثر اوقات و همیشه) است که گویه‌های ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. در این پژوهش به منظور تعیین اعتبار (validity) از روش تحلیل عوامل استفاده شد. نتایج تحلیل عامل به روش مؤلفه‌های اصلی، با چرخش واریماکس وجود سه عامل در گویه‌ها را تأیید نمود. همچنین سؤالات ۴ و ۹ به دلیل تداخل با گویه‌های دیگر از مجموع سؤالات حذف شدند. در پژوهش حاضر، به منظور تعیین ضریب قابلیت اعتماد (reliability) پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب حاصله برای ابعاد صمیمیت و افشاری خود، مجاورت و وفاداری و اعتماد به ترتیب ۰/۷۰، ۰/۵۶ و ۰/۶۸ بودند. جدول شماره (۱) نتایج تحلیل عامل پرسشنامه کیفیت دوستی را نشان می‌دهد.

جدول ۱ - تحلیل عامل ابعاد پرسشنامه کیفیت دوستی

عامل‌ها		گویه‌ها
وفداری و اعتماد	مجاورت	
		۸
		۷
		۱۰
		۶
		۵
-۰/۷۳		۱
۰/۴۸		۲
۰/۳۵		۳
۰/۵۵		۱۳
۰/۴۱		۱۴
۰/۴۰		۱۱
۰/۳۷		۱۲

- برای تعیین میزان تقابل دوستی، از آزمون گروه‌سنجی که توسط حجازی و ظهره‌وند [۴۰] طراحی شده است، استفاده شد. گروه‌سنجی روشی برای توصیف روابط اجتماعی موجود در بین افراد یک گروه است [۴۱]. یکی از روش‌های متداول نمره‌گذاری در آزمون گروه‌سنجی، شمردن تعداد دفعاتی است که هر فرد توسط دیگران انتخاب می‌شود، صرف نظر از ترتیب انتخاب‌ها. در پژوهش حاضر به دلیل آنکه انتخاب‌ها اولویت‌بندی نشده‌اند، از این روش استفاده شد. تقابل دوستی به عنوان یکی از جنبه‌های کیفیت دوستی در کنار ابعاد دیگر (صمیمیت و افشاری خود، مجاورت و

دوستی نزدیک بودند، پرداختند. آنها دریافتند که نوجوانان دختر در مقایسه با نوجوانان پسر نه تنها سطوح بیشتری از صمیمیت، همراهی و مصاجبت، حمایت ابزاری و اجتماعی را گزارش می‌کنند، بلکه ادراک از حمایت اجتماعی دوستی را به عنوان عامل مهم‌تری در ایجاد سازگاری و سلامت روانی خود درجه بندی می‌نمایند. با توجه به این یافته‌ها آیا می‌توان گفت که تفاوتی میان کیفیت دوستی دو جنس وجود دارد؟

فهر [۳۳] اعتقاد دارد دختران در نوجوانی تأکید بیشتری بر صمیمیت دارند و آن را به وسیله افشاگری خود و بیان رازهای محربانه نشان می‌دهند در حالی که پسران بیشتر به مقوله‌های اجتماعی نظری لذت بردن از همراهی با دوستان توجه دارند. در مطالعات؛ آریس و جاسون به نقل از فهر [۳۳] مشخص شد که دو جنس در مفهوم دوستی و صمیمیت با یکدیگر شbahت دارند و در میزان تماس با دوستان صمیمی هم‌جنس میان دختران و پسران تفاوت دیده نمی‌شود. برخی دیگر از یافته‌های پژوهشی [۳۴، ۳۵] نشان می‌دهند که دختران و پسران در ابعاد وفاداری و اعتماد و مجاورت تفاوت معناداری با یکدیگر ندارند، اما در مؤلفه‌های صمیمیت و افشاری خود و تقابل دوستی دختران به صورت معناداری بالاتر از پسران هستند. شواهد پژوهشی نشان می‌دهد که زنان و مردان در استفاده از حمایت‌های اجتماعی با یکدیگر تفاوت دارند [۱۵]. برای مثال فریدبرگ و لویس [۳۶] در پژوهش خود دریافتند که دختران برای سازگاری با استرس از منابع حمایتی و اجتماعی استفاده می‌کنند در حالی که پسران برای سازگاری با استرس به سرگرمی‌های فیزیکی مانند ورزش روی می‌آورند. یافته‌های کلاین و کوروینیز [۳۷] حاکی از آن است که به طور کلی مردان در هنگام مواجه شدن با استرس واکنش‌های گریز و نزاع را از خود نشان می‌دهند و زنان از رفتارهای دوستانه استفاده می‌کنند. این محققان معتقدند استفاده از رفتارهای دوستانه، حمایت فیزیکی و روانی-اجتماعی را در مقابل استرس برای افراد فراهم می‌کند. همچنین هامپیل و پیترمن [۳۸] و سان و استورات [۳۹] تاب آوری را در گروه دختران و پسران مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد دختران از عوامل مرتبط با تاب آوری مانند جستجو و حمایت بیشتر از پسران استفاده می‌کنند. با توجه به این یافته‌ها آیا میزان تاب آوری در دو جنس متفاوت است؟

براساس آن چه بیان شد این پژوهش دستیابی به اهداف زیر را دنبال می‌کند:

- تعیین سهم هریک از ابعاد کیفیت دوستی و تقابل

دوستی در پیش‌بینی تاب آوری.

- مقایسه کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تاب آوری در دو جنس.

روش

جامعه آماری پژوهش حاضر، کلیه دانش‌آموزان دختر و پسر مقطع سوم دبیرستان‌های دولتی شاغل به تحصیل در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۸ در شهر شیراز بودند. تعداد ۲۵۰ نفر از دانش‌آموزان (۸۸-۷۸)

یافته‌ها

به منظور بررسی رابطه بین کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تاب آوری، ابتدا شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش ارائه می‌گردد.

براساس جدول شماره (۲) در متغیرهای کیفیت دوستی میانگین؛ ابعاد صمیمیت و افسای خود و تقابل دوستی در دختران بیشتر از پسران می‌باشد. در متغیر مجاورت میانگین پسران بیشتر از دختران است، درحالی که از لحاظ پراکندگی تقریباً یکسان‌اند. همچنین میانگین متغیر تاب آوری در دختران بالاتر از پسران است.

وفادری و اعتماد) در تحلیل‌ها وارد گردید.

- برای اندازه‌گیری تاب آوری از مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون (CD-RISC) [۳] که برای سنجش تاب آوری طراحی شده است، استفاده گردید. این مقیاس دارای ۲۵ گویهٔ پنج‌گزینه‌ای (هرگز، بندرت، گاهی اوقات، اغلب و همیشه) است که محمدی [۴۲] آن را برای استفاده در ایران اطباق داده است. در پژوهش حاضر نتایج تحلیل عامل برروی این مقیاس نیز بیانگر وجود یک عامل عمومی در مقیاس بود. همچنین ۵ سؤال بهدلیل نداشتن بار عاملی از مجموع سؤالات حذف شدند. بهمنظور تعیین ضریب قابلیت اعتماد در جامعه دانش‌آموزان دیبرستانی از روش آلفای کرونباخ استفاده شد و ضریب ۰/۶۵ بهدست آمد.

جدول ۲- میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تاب آوری

تاب آوری	قابل دوستی	وفادری و اعتماد	صمیمیت و افسای خود	مجاورت	شاخص‌ها	گروه
۴۶/۹۵	۴۸/۷۱	۹/۴۷	۹/۷	۸/۹۵	میانگین	دختر
۶/۵۶	۱۲/۴۸	۲/۴۹	۲/۰۸	۱/۹۱	انحراف استاندارد	
۱۳۰	۱۳۰	۱۳۰	۱۳۰	۱۳۰	حجم نمونه	
۴۴/۷۸	۳۸/۲۳	۹/۵۶	۷/۸۸	۹/۱۹	میانگین	پسر
۵/۷۸	۱۶/۶۶	۲/۲۹	۲/۶۲	۱/۹۹	انحراف استاندارد	
۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	حجم نمونه	
۴۵/۹۱	۴۳/۷۳	۹/۵۲	۸/۸۳	۹/۰۶	میانگین	كل
۶/۲۸	۱۵/۵	۲/۴	۲/۵۲	۱/۹۵	انحراف استاندارد	
۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۲۵۰	حجم نمونه	

دوستی و تاب آوری رابطه‌ای مثبت و معنادار وجود دارد و بیشترین همبستگی بین مؤلفهٔ صمیمیت و افسای خود و متغیر تاب آوری مشاهده می‌شود.

برای تعیین سهم هریک از متغیرهای پژوهش در پیش‌بینی تاب آوری ابتدا ماتریس همبستگی ارائه می‌شود. همانگونه که یافته‌ها در جدول ۳ نشان می‌دهد، بین کیفیت دوستی، تقابل

جدول ۳- ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیرها	صمیمیت و افسای خود	مجاورت	وفادری و اعتماد	قابل دوستی	تاب آوری	تاب آوری
۱						
	۰/۱۶ **					
		۰/۱۳ *				
			۰/۱۵ *			
				۰/۳۸ **		
					۰/۵۱ **	
						*
						p<0/05
						**p<0/01

**p<0/01 *p<0/05

صمیمیت و افسای خود، تقابل دوستی، وفاداری و اعتماد و مجاورت قادر به پیش‌بینی تاب آوری هستند. باتوجه به یافته‌ها کیفیت دوستی و تقابل دوستی ۴۱٪ تغییرات تاب آوری را تبیین می‌نماید.

به منظور تعیین سهم هریک از ابعاد کیفیت دوستی و تقابل دوستی در پیش‌بینی متغیر تاب آوری از رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شد. ضرایب بتای بهدست‌آمده در جدول ۴ باتوجه به سطح معناداری آنها نشان می‌دهد که به ترتیب اولویت مؤلفه‌های

جدول ۴- نتایج رگرسیون گام به گام برای تابآوری بر حسب متغیرهای پیش‌بین کیفیت دوستی و تقابل دوستی

مدل‌های پیش‌بینی	متغیر / متغیرهای پیش‌بین	متغیر ملاک	تابآوری	B	Beta	R	R2	F	سطح معناداری
۱	صمیمیت و افسای خود			۱/۲۹	۰/۵۱	۰/۲۷	۰/۰۰۱	۹۱/۵۴	۰/۰۰۱
۲	صمیمیت و افسای خود			۰/۹۹	۰/۴۰	۰/۳۵	۰/۰۰۱	۶۷/۱۲	۰/۰۰۱
	قابل دوستی			۰/۱۲	۰/۳۱				
۳	صمیمیت و افسای خود			۰/۹۵	۰/۳۸	۰/۳۸	۰/۰۰۱	۵۱/۷۴	۰/۰۰۱
	قابل دوستی			۰/۱۱	۰/۲۷	۰/۳۸	۰/۰۰۱		
	وفاداری و اعتماد			۰/۱۹	۰/۱۹				
۴	صمیمیت و افسای خود			۰/۹۰	۰/۳۶	۰/۴۱	۰/۰۰۱	۴۲/۶۴	۰/۰۰۱
	قابل دوستی			۰/۱۰	۰/۲۶	۰/۶۴			
	وفاداری و اعتماد			۰/۴۵	۰/۱۷				
	مجاورت			۰/۵۰	۰/۱۵				

**p<0.01

براساس نتایج به دست آمده، دختران در مؤلفه‌های صمیمیت و افسای خود، تقابل دوستی و متغیر تابآوری نمرات بالاتری ($M=48/71$ ، $M=9/7$ و $M=46/95$) را نسبت به پسران ($M=44/78$ و $M=8/83$) کسب کردند.

برای آزمون تفاوت بین دو جنس در متغیرهای کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تابآوری از تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) استفاده شد. جدول ۵ نتایج آزمون اثرات بین گروهی تحلیل واریانس چندمتغیری را نشان می‌دهد.

جدول ۵- نتایج آزمون اثرات بین گروهی تحلیل واریانس چند متغیری کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تابآوری در دو جنس

منبع	متغیرهای واپسنه	مجموع مجذورات	درجه آزادی	F	سطح معناداری
جنس	مجاورت	۳/۵۲	۱	۰/۹۲	۰/۳۳
	صمیمیت و افسای خود	۲۰۷/۶۸	۱	۳۷/۲۸	۰/۰۰۱
	وفاداری و اعتماد	۰/۵	۱	۰/۰۸۷	۰/۷۶
	قابل دوستی	۶۷۲۹/۷۹	۱	۳۱/۳۹	۰/۰۰۱
	تابآوری	۲۹۳/۹۷	۱	۷/۶۴	۰/۰۰۶

**p<0.01

تابآوری را دارند و متغیر تابآوری، توسط نیم رخ متفاوتی از بعد کیفیت دوستی پیش‌بینی می‌شود، که به ترتیب قوی‌ترین پیش‌بینی کننده برای متغیر تابآوری مؤلفه‌های صمیمیت و افسای خود، تقابل دوستی، وفاداری و اعتماد و مجاورت می‌باشد. این یافته با نتایج آلمن و تایلر به نقل از ایندر بیترزن پیزرك و فستر [۴۳] همخوان است. در تبیین نتایج می‌توان گفت همان‌طور که فرانکل [۱۹] معتقد است صمیمیت با وساطت دریافت حمایت عاطفی منجر به فراموشی موقعیت تنش‌زا می‌شود. اما چرا مؤلفه صمیمیت و افسای خود بهترین پیش‌بینی کننده تابآوری است؟ شاید بتوان گفت زمانی که فرد درگیر مکالمه صمیمی با دوست خود می‌شود و به نوعی با او درد و دل می‌کند، انتظار دریافت حمایت دارد و زمانی که این حمایت را دریافت می‌کند به سازگاری بیشتری دست یافته و بهتر با موقعیت‌های تنش‌زا برخورد می‌کند. از طرفی خودفاس‌سازی (در دل کردن) با دوست، نشان‌دهنده عمق روابط است. از این‌رو، هرچه دوستی عمیق‌تر باشد، میزان

بحث و نتیجه‌گیری به طور کلی یافته‌ها نشان دادند که تقابل دوستی و کیفیت دوستی قادر به پیش‌بینی تابآوری هستند.

براساس یافته‌های پژوهش بین کیفیت دوستی، تقابل دوستی و تابآوری رابطه‌ای مثبت و معنادار وجود دارد. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های ورنر و اسمیت [۱۰]؛ راتر [۱۱]؛ ورک و همکاران [۱۲] دال، جئو و گرین [۲۱]؛ دی میشل و تری کت به نقل از لاد [۲۳]؛ تیلور، دیکنسون و کجین [۲۴]؛ اپستاین [۲۵]؛ ماتور [۲۶]؛ کاتل [۲۷]؛ مورو [۲۸]؛ فلتچر، هانتر و ایانس [۲۹]؛ گوری [۳۰] و گلاور پاری [۳۰] همسو و همجهت می‌باشد. این یافته نشان می‌دهند که با بهبود کیفیت دوستی میزان تابآوری افزاد بالا می‌رود. همچنین در این پژوهش پیش‌بینی تابآوری از روی کیفیت دوستی و تقابل دوستی توسط تجزیه و تحلیل رگرسیون گام به گام موردنرسی قرار گرفت. نتایج حاکی از آن است که کیفیت دوستی و تقابل دوستی قدرت پیش‌بینی متغیر

می‌کنند، می‌توانند ارزش‌های اجتماعی را به همدیگر انتقال دهند و نقطه اتکایی برای یافتن استقلال و ازبین بردن خودمداری باشند. ارتباط میان کیفیت دوستی و تاب‌آوری بر این نکته تأکید دارد که خانواده‌ها و مسئولان باید به نقش حمایتی دوستی در دوره نوجوانی توجه بیشتری داشته باشند. ایجاد فرسته‌های مناسب برای توسعه روابط دوستی می‌تواند میزان تاب‌آوری و درنتیجه سازگاری نوجوانان را افزایش دهد.

منابع

- 1- Garmezy N, Masten AS, Tellegen A. Studies of stress-resistant children: A building block for developmental psychopathology. *Child Development*.1984 ;(55):97-111.
- 2- Garmezy N, Masten, A. The protective role of competence indicators in children at risk. In: Cummings EM, Green AL, Karraki KH, editors. *Life span developmental psychology: Perspectives on stress and coping*. Hillsdale, NJ: Lawrence; 1991. P.147-151.
- 3- Conner KM, Davidson, JRT. Development of a new resilience scale: The Conner-Davidson Resilience Scale (CD-RISC). *Depression and Anxiety*.2003 ;(18):76-82.
- 4- Kumpfer KL .Factor and processes contributing to resilience: The resilience framework. In: Glantz MD, Johnson JL, editors. *Resilience and development*. New York: Kluwer Academic Publishers . 1999. p. 179-224
- 5- Garmezy N. Resilience and vulnerability to adverse developmental outcomes associate with poverty. *American Behavioral Scientist*.1991 ;(34): 416-430.
- 6- Rutter M. Resilience concepts and findings: Implications for family therapy. *Journal of Family Therapy*.1999 (21):119-144.
- 7- Masten AS. Ordinary magic: Resilience processes in development. *American Psychology*.2001 (56):227-238.
- 8- Luthar SS, Cicchetti D, Becker B. The construct of resilience: A critical evaluation and guidelines for future work. *Child Development*.2000 (71):543-562.
- 9- Friberg O, Hjemdal O, Rosenvinge JH, Martinussen M .A new rating scale for adult resilience: what are the central protective resources behind healthy adjustment?. *International Journal of Methods in Psychiatric Research*. 2003; 12(2):65-76.
- 10- Rutter M. Resilience in the face of adversity: Protective factors and resistance to psychiatric disorder. *British Journal of Psychiatry*.1985; (147):598-611.
- 11- Work WC, Cowen E L, Parker GW, Wyman PA. Stress resilience children in an urban setting. *Journal of Primary Prevention*.1990 ;(11):3-17.
- 12- Crick NR, Doge KA. A review and reformulation of social information processing mechanism in children's social adjustment. *Psychological Bulletin*.1994; (115): 100-174.
- 13- Hartup WW. Peer relations. In: Hetherington EM, editor, *Handbook of Child Psychology: Vol.4 .Specialization, Personality, and Social Development*. New York: Wiley. 1983. p.103-196.
- 14- Furman W. The measurement of friendship perception: Conceptual and methodological issues.In: Bukowski WM, Newcomb AF, Hartup WW, editors. *The Company they keep*. New York: Cambridge University Press; 1996. P.41-65
- 15- Doll B, Jew C, Green K. Resilience and Peer Friendship .Paper Presented at Annual Meeting of the American Educational Research Association (San Diego,

خودفاسی‌سازی نیز بیشتر می‌شود و به این ترتیب حمایت روانی- عاطفی نیز افزایش می‌یابد و درنتیجه فرد توان بیشتری در مقابل با موقعیت‌های تنش‌زا به دست می‌آورد. براساس یافته‌ها تقابل دوستی، یعنی داشتن دوستی‌های دوچاره و پایدار موجود تاب‌آوری است. این یافته هم‌راستا با یافته‌های میلیس و دامیک [۲۲] بیانگر آن است که توانایی ایجاد و حفظ دوستی بادوام و توأم با صمیمیت از عوامل مهم در افزایش تاب‌آوری است. براساس یافته‌ها مؤلفه صمیمیت و افسای خود با تقابل دوستی رابطه بالا دارد. بنابراین هرچه فرد بیشتر در یک دوستی تقابلی و با کیفیت صمیمیت درگیر شود بیشتر از حمایت روانی-اجتماعی برخوردار شده و بهمان نسبت از تاب‌آوری بالاتری برخوردار خواهد شد.

نتایج سؤال دوم پژوهش نشان داد، دختران به صورت معناداری نمرات بالاتری را در دو مؤلفه صمیمیت و افسای خود و تقابل دوستی کسب کرده‌اند. در ارتباط با مؤلفه‌های مجاورت و وفاداری و اعتماد تفاوت معناداری بین دو جنس مشاهده نشد. شمار زیادی از پژوهش‌ها نشانگر آن است که زنان بیش از مردان، معطوف به برقراری ارتباط با دیگران هستند. دختران ضمن ایجاد روابط صمیمانه و متقابل با دوستان، به افسای خود می‌پردازند و ابعاد متفاوتی از تعریف خود را ابراز می‌دارند. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های کاتلر، لاگرکا و پرنیستین [۳۲]؛ فهر [۳۳]؛ فهر [۳۴] و حجازی و فرتاش [۳۵] همسو و همجهت می‌باشد.

دولیچ و دیویس به نقل از حجازی و فرتاش [۳۵] عقیده دارند تفاوت‌های میان الگوهای دوستی دختران و پسران، در نوجوانی ممکن است با الگوی جامعه‌پذیری متفاوت دو جنس توضیح داده شود. براساس این الگو برای دختران روابط بین‌فردی نظریر صمیمیت و دوستی دوطرفه که در برگیرنده اکتشاف، درک متقابل و اطمینان است، بالهمیت تلقی می‌شود. در مقابل، پسران تربیت می‌شوند تا برای فعالیت و موقفيت ارزش قائل شوند. بنابراین مردان، دوستی را به صورت گروهی شکل می‌دهند، نگرانی کمتری برای تقابل در حمایت و مراقبت دارند و استرس بیشتری را در فعالیت‌های هدفمند واقعی تجربه می‌کنند.

همچنین بین دختران و پسران در متغیر تاب‌آوری تفاوت معناداری وجود دارد و این تفاوت به نفع دختران است. این نتایج با مطالعه فریدبرگ و لویس [۳۶]؛ کلاین و کورویننیز [۳۷]؛ هامپل و پیترمن [۳۸] و سان و استوارت [۳۹] همسو و همجهت می‌باشد با توجه به الگوی دوستی متفاوت میان دو جنس شاید بتوان هم‌راستا با ایوازکایی، مک‌کی و مکتوبیج [۱۵] گفت که دختران و پسران به طور متفاوتی از حمایت‌های اجتماعی دوستی استفاده می‌کنند و این تفاوت با عملکرد متفاوت آنان رابطه دارد.

به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نشان داد، روابط با همسالان عامل مهمی در تاب‌آوری محسوب می‌شود. در دوران نوجوانی، همسالان مهم‌ترین نقش را در فرایند اجتماعی شدن فرد بازی

- 23-** Hejazi E, Fartash S. The relation between identity styles, commitment and the quality of friendship, Journal of Psychology and Education, 2006; 36(1, 2):167-184[Persian]
- 24-** Frydenberg E, & Lewis R. Boys play sport and girls turn to others: age, gender and ethnicity as determinants of coping. Journal of Adolescence.1983; 16(3): 253-266.
- 25-** Klein LG, & Gorwin EJ. Seeing the unexpected: How sex differences in stress responses may provide a new perspective on the manifestation of psychiatric disorders. Current Psychiatry Reports. 2002 ;(4):441-448.
- 26-** Hampel P, Petermann F. Age and Gender Effects on Coping in Children and Adolescents. Journal of Youth and Adolescence.2005; 34(2): 73-83.
- 27-** Sun J, Stewart D. Age and gender effects on resilience in children and adolescents. Griffith University: Meadowbrook, Queensland; 2007.
- 28-** Hejazi H, Zohrevand R. Indicators and quality of friendship in children and adolescence, Journal of Psychology and Education,2001;1(3):1-20[Persian]
- 29-** Best J. Methods of research in educational and behavioral sciences, Pashasharifi H, Taleghani N, translators. Tehran:Roshed Publication:2006[Persian].
- 30-** Mohamadi M, Factors effecting on resilience in individuals with substance abuse [Dissertation]. Tehran, Iran: University of Social Welfare and Rehabilitation; 2005[Persian].
- CA, April 1998; 13-17).
- 16-** Mills H, Dombeck M. Emotional resilience. 2005; Online Available from: <http://www.mentalhelp.net/>.
- 17-** Ladd GW. Having friends, keeping friends, making friends and being liked by peers in friends and being liked classroom: Predictors of children early school adjustment .Child Development.1990 ;(61):1081-1100.
- 18-** Taylor SE. Diekerson SS, Klein LC. Toward a biology of social support. In: Snyder CR, Lopez SJ, editors. Handbook of Positive Psychology. Oxford, England: University Press; 2002.
- 19-** Epstein JL. School, family, community partnership: Preparing educators and improving school. Boulder, Co: Westview; 2002.
- 20-** Mathur R. Friends' activities and well-being in childhood and adolescence [Dissertation]. Indiana, United States: University of Purdue; 2003.
- 21-** Cattell V. 'Social networks as mediators between the harsh circumstances of people's lives, and their lived experience of health and well-being', in: Phillipson C, Allan G, Morgan D, editors. Social Networks and Social Exclusion: Sociological and policy perspectives, Aldershot: Ashgate; 2004.
- 22-** Morrow V. 'Networks and neighbourhoods: children's accounts of friendship, family and place. In: Phillipson C, Allan G. Morgan D, editors. Social Networks and Social Exclusion: Sociological and policy perspectives, Aldershot: Ashgate; 2004.